

Nr 45.

Ankom till riksdagens kansli den 10 maj 1935 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående vissa ändringar i arvsbeskattningen.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Jacobsson* m. fl. väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 9, har föreslagits, att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning rörande lindring i arvsbeskattningen för barnrika familjer och att de förslag, vartill utredningen kan föranleda, framläggas för riksdagen.

I motionen har anförts att inom arvsbeskattningens område åtgärder kunna företagas, som vore ägnade att leda till ökad nativitet. Oron för de efterlevandes framtid i ekonomiskt hänseende motverkade nämligen ofta nativiteten och denna känsla ökades genom en hög arvsskatt. Särskilt inom den självägande jordbrukarklassen framträdde en sådan tendens ej minst med hänsyn till jordbrukets skuldbörda och därav följande räntebelastning, vilken ju i hög grad ökades, om det funnes flera arvingar och dessa måste utlösas av den, som övertagit fädernegården. Motionärerna ansåge därför att till nuvarande fyra arvsskattetariffer borde komma en ny, vilken skulle omfatta till nuvarande första arvsklassen hänförliga kategorier, nämligen efterlevande make och bröstarvingar, men vilken tariff skulle komma till användning, endast under förutsättning att arvlåtaren efterlämnat minst tre barn, varvid dock avlidet barns bröstarvingar skulle representera det avlidna barnet. Det skattefria beloppet borde höjas från 1,000 kronor, vartill det belöpte sig enligt nuvarande klass I, till 2,000 kronor. Tariffen, som nu började med 1 och steg till högst 20 procent, borde lämpligen börja med 0.5 och högst utgöra 15 procent.

Normerande för storleken av det arvsskattebelopp, som uttages, äro enligt gällande arvsskatteförordning allenast sådana omständigheter, som hänföra sig till arvtagaren, nämligen i fråga om fysiska personer storleken av den honom tillkommande arvsandelen och det skyldskapsförhållande, vari han stått till arvlåtaren. Enligt det i motionen skisserade förslaget åter skulle hänsyn jämväl komma att tagas till ett förhållande, som närmast avser arvlåtaren, vadan detta förslag komme att innebära ett

Utskottet.

avsteg från nyss nämnda princip. Sannolikt skulle det också för det allmänna medvetandet komma att framstå såsom en orättvisa, att för lika stora arvslotter tillkommande bröstarvingar skulle utgå arvsskatt med skilda belopp, på den grund att den ena arvingen har flera syskon än den andra.

Motionärernas syfte har emellertid icke varit att åstadkomma större rättvisa i beskattningen utan att genom medgivande av skattelindringar motverka den sjunkande nativiteten. Den föreslagna lindringen torde emellertid i det övervägande flertalet fall bliva så betydelselös, att man icke kan räkna med att de av motionärerna förutsatta verkningarna skulle uppnås. I fråga om de jämförelsevis fåtaliga större förmögenhetsägarna skulle visserligen lindringen bliva mera avsevärd, men någon egentlig betydelse för lösandet av det utav motionärerna vidrörda problemet skulle detta enligt utskottets mening icke hava. Utskottet har på nu anförda skäl icke ansett sig kunna tillstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion II:9 av herr Jacobsson m. fl., angående vissa ändringar i arvsbeskattningen, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 10 maj 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm, Jönsson, Larson i Lerdala, friherre Lagerfelt, Lithander, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Hjalmarsson, Sjödahl, Löfvander, Berg i Karlskrona, Hagström, Blomquist, Brännström i Skellefteå och Hagberg i Malmö.